

"El qui estigui més amunt ha d'estar al servei dels altres"

Dv, 3/04/2015 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc Dijous Sant "In Coena Domini", a la presó de Rebibbia, a Roma.

Dijous 2 d'abril de 2015

Això és commovedor: Jesús que renta els peus als seus deixebles. Pere no comprèn res, ho rebutja. Però Jesús els ho ha explicat. Jesús -Déu mateix- ha fet això. I Ell mateix ho explica als deixebles: "—¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, o feu també vosaltres" (Jn13,12- 15).

És l'exemple del Senyor: Ell, que és el més important, renta els peus dels deixebles, perquè, entre nosaltres, el qui estigui més amunt ha d'estar al servei dels altres. I això és un símbol, és un signe, oi? Rentar els peus és com dir: «jo estic al teu servei». Entre nosaltres, no és que haguem rentar-nos als peus cada dia els uns als altres; però llavors, què significa? Que cal que ens ajudem els uns als altres. A vegades estic enfadat amb algú ... però ... oblida-ho, oblida-ho, i si et demana un favor, fes-li-ho. Ajudar-se uns a altres: això és el que Jesús ens ensenya i això és el que jo faig, i ho faig de tot cor, perquè és el meu deure. Com a sacerdot i com a bisbe he d'estar al vostre servei. Però és un deure que ve del cor: és quelcom que estimo. Estimo fer-ho perquè el Senyor així m'ho ha ensenyant. Però també vosaltres, ajudeu-nos: ajudeu-nos sempre! Els uns als altres. I així, ajudant-nos, ens farem bé els uns als altres. Ara farem aquesta cerimònia de rentar-nos els peus i aturem-nos a pensar-hi: sí, que cadascú de nosaltres hi pensi: «Etic veritablement disposada o disposat a servir els demès, a ajudar l'altre?». Pensem-hi en això, res mes. I penso que aquest signe és una carícia de Jesús, que Ell fa, perquè Jesús ha vingut precisament per això, per servir, per ajudar-nos.

Conclusa la celebració de la missa, la trobada va adquirir un aire més familiar, al gimnàs de la institució. La ministra italiana de Justícia, Paola Severino, va saludar al Sant Pare Francesc, qui, donant-li les gràcies, es va mostrar agraït davant les autoritats i els joves per l'acollida rebuda; a aquests últims es va adreçar breument, repetint la clau que havia donat a milers de joves el Diumenge de Rams a la plaça de Sant Pere:

- Estic content de trobar-me amb vosaltres. Ep, endavant! i no us deixeu robar l'esperança. No us deixeu robar l'esperança. ¿Entesos? Sempre amb l'esperança, i endavant.

Després, un per un, els joves van passar per a saludar el Papa. Ell els preguntava pel seu nom, el seu origen. I els deia:

Si us plau, resa per mi. Necessito les teves oracions. Jo resaré per tu.

Quan un jove, davant de tots, li va preguntar: «Però ¿per què has vingut aquí avui?», ell simplement va respondre:

És un sentiment que ha sortit del cor; ho he sentit així. Vaig allà on s'estan aquells que potser m'ajudaran a ser més humil, a ser un servidor com cal que sigui un bisbe. I he pensat, he preguntat: «¿On són aquells a qui els agradaria rebre una visita?». I m'han dit «Casal del Marmo, probablement». I quan m'ho han dit, he vingut aquí, no m'ho he pensat dues vegades. Tan sols ha sortit del cor. Les coses del cor no tenen explicació; només surten i ja està.

Traducció: Xavier Bordas -Catalunya Religió